

[Gertie Wandel.]

den sidste rundbordskonference i december 1963, og jeg tager hatten af for den høje sagskundskab, som så hurtigt kommer med det her. Men som sagt, det er netop det, der skaber lidt ukendskab, ligesom skaber denne følelse af, at det er noget helt nyt og meget pludseligt, vi præsenteres for, for der er mange og store nyheder i lovforslaget, gode nyheder, men også nyheder, der skal diskuteres, f.eks. nedlæggelsen af centralbiblioteker. Jeg har allerede haft henvendelser fra centralbibliotekerne, fra ængstelige sjæle, som spørger: er det os? er det mig? eller spørger direkte: vi får vel lov at bestå? vi er et kulturcenter, hvorfor skal vi nedlægges? Jeg svarer, at jeg ved ingenting; jeg er ikke inde i noget, men det kommer vel frem under udvalgsbehandlingen. Det er derfor, jeg siger, at jeg er glad for, at vi har god tid, for det vil tage lang tid at gennemarbejde lovforslaget.

Om de enkelte paragraffer vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Med hensyn til formålet er vi klar over, at der er andre ting end bøger, der stilles til rådighed, men jeg vil gerne sige, at det er ganske ubegrænset, hvad der er brug for af audiovisuelle ting; når hvert eneste hjem praktisk talt har fjernsyn, er der store ønsker om alt det, man gerne vil låne og se og høre på anden vis end gennem boglån. Jeg synes, det er et punkt, der må diskuteres meget i udvalget, i hvor høj grad den side af virksomheden skal udvikles. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg synes — men jeg er jo ældre — at bøgerne er det vigtigste i et bibliotek, og jeg håber meget på, at al den store læseglæde og læselyst, vi ser rundt omkring, må få langt den største støtte og fortsat være langt det vigtigste inden for bibliotekerne også i denne tid, hvor fjernsyn er det vigtigste i mange hjem.

Med hensyn til de større enheder er jeg ganske enig; vi har netop i mit parti drøftet betydningen heraf og ser med glæde på det. Den frie låneret, ja, dér gør lidt af det samme hastværk sig gældende, som jeg før omtalte. Jeg var i fjor med til en konference — det var ikke en rundbordskonference, men vi sad også omkring et rundt bord — hvor vi skulle tale om den frie låneret. Jeg må ærligt indrømme, at jeg så med mere bekymring på den, end det var nødvendigt, for det, vi

har oplevet ude i Gentofte kommune, i Københavns amts centralbibliotek, er ikke afskrækkende. Der er ikke sket ret meget, men vi venter altså ikke det år, vi selv vedtog vi skulle forsøge; det udløber først til september — vi springer i det med loven. Men som sagt, jeg tror ikke det vil give store udsving overhovedet, og så har biblioteksdirektøren jo lov til, hvis det bliver for stærkt enkelte steder, at gøre indskrænkninger. Jeg har ligesom den foregående taler en vis ængstelse over for det, at der skal oprettes filialer. Dér tror jeg heller ikke man har tænkt så meget på de folkevalgte.

Nu har vi lige oprettet et ganske overordentlig dejligt bibliotek i Jægersborg, jeg er meget lykkelig over det, jeg havde den glæde at indvi det. Nu er der et helt run på, hvor de skal have biblioteker derude, hvor virkeområdets størrelse gør det nødvendigt. Det er uhyre let. Jeg kunne tænke mig, på hvor mange gadehjørner de skal have bibliotek i Gentofte. Vi har over 220 km veje, så der kan være mange steder, de ikke synes de kan nå biblioteket. Jeg synes, at vi i udvalget skal drøfte en eller anden form for begrænsning.

Jeg vil derefter gerne sige en lille smule om de private og foreningsejede biblioteker. Det er klart, at udviklingen løber fra dem, men jeg synes på den anden side, det er hårdt med denne sjettedelsbestemmelse. Sæt nu, der eksisterer et ganske fortrinligt privat bibliotek, et fortrinligt foreningsejet bibliotek, som virkelig gør et arbejde, skal det så falde på denne sjettedel? Jeg synes, det vil være så ualmindelig stift. Man må først og fremmest se på, om der foregår noget godt og kulturelt vigtigt i det område, så måtte man vel også nok ved hjælp fra kommunen måske kunne bibeholde det, men bestemmelsen om denne sjettedel kan godt blive sådan en henrettelsesparagraf, som ikke er rigtig. Jeg håber, vi kan kigge på det.

De nye tilskudsregler betyder en stor vinding. Det er klart, at det vil koste penge, men alene det, at man i det løbende driftsår får fordel af at få sit tilskud, ser vi med megen sympati på. Det var også nødvendigt. At aftrapningen gør, at det er de større biblioteker, der ikke får så stor fordel, er naturligt. Jeg tror, som det også står i bemærkningerne, at det ville give for meget på